

Vreme je za nove standarde Naš sugrađanin Miloš Milovanović je rođen 1989. godine. Osnovnu školu je završio u Starčevu a srednju mašinsku školu u Pančevu. Studira Rudarsko geološki Fakultet, smer hidro-geologija u Beogradu. Njegov brat Marko je takođe osnovno obrazovanje stekao u Starčevu, Elektrotehničku školu završio je u Pančevu a pohađa isti fakultet i isti smer kao njegov brat. Zajedničko, pored školovanja za braću Milovanović je i to što se atletikom bave od 1999. godine. Nebrojani broj pehara i medalja se nalazi u vlasništvu ovih mladih sportista. Miloš je 15. maja osvojivši drugo mesto u Dimitrovgradu u planinskom trčanju za seniore izabran za ulazak u reprezentaciju Srbije čime je ostvaren cilj braće Milovanović i njihovih prijatelja koji su uz njih sve ove godine, kažu da je vreme da postave nove standarde pa da zajedničkim snagama kao i do sad krenu u nove pobeđe.

Kako ste odlučili da se bavite atletikom?

- Za sve je kriv naš otac Milovan, u Starčevu poznat kao Žunja. On je atletičar otkad zna za sebe. Iver ne pada daleko od klade tako da smo Miloš i ja od malih nogu imali nekog ko će nas naučiti osnovnim pravilima. Trčanje kao i svaki drugi sport ima osnove, tajne, rad i disciplinu da bi se stiglo do rezultata. Sve je počelo kao rekreativni sport, članovi smo atletskog kluba "Dinamo" od 1999. godine.

Da li se sećate vaše prve trke?

- Naravno da se sećamo, bilo je to na Adi Ciganliji na državnom prvenstvu za mlađe pionire, samo ne možemo da se setimo kako se tad zvala država. Mislim da je još bila Jugoslavija. Miloš je tada osvojio 33. mesto što je za nas bilo pomalo razočaravajuće ali kada se uzme u obzir da je takmičenje bilo na državnom nivou. To i nije bilo tako loše ali je bilo poučno, tada smo odlučili da se popnemo na sam vrh atletike u našoj zemlji. Nije bitno ko će od nas dvoje ili naših prijatelja sa kojima treniramo rame uz rame, bitno je da to bude neko od nas iz Starčeva. Ozbiljniji rezultati su se javili 2002. godine.

Od te godine krećete se korak po korak više ka cilju?

- Godine 2002. Miloš osvaja sedmo mesto u trci na dva kilometra i 4. mesto na prvenstvu Srbije za pionire. Rezultate je počeo da niže i naš drugar koji je takođe Starčevac, Saša Mančić, koji je na krosu osvojio treće mesto a na prvenstvu Jugoslavije drugo. Kasnije, 2005. godine nam se pridružio Miloš Gašović i od tada smo ne razdvojna četvorka koja ima zajednički cilj. Uopšte nije bitno ko će da uspe, bitno je da to bude neko od nas. Ubrzo je došao i Ljubljanski polumaraton dug 21 kilometar, na kom je Miloš osvojio 14. mesto od 10.500 takmičara.

Prolazile su godine a vi ste redali rezultate?

- Tačnije, prošlo je 12 godina i ne brojeno mnogo takmičenja. Svake godine smo bili u prvih tri do pet mesta na nivou Srbije. Godine 2003. Marko osvaja 3. mesto na najvećem takmečenju u to vreme na krosu Jugoslavije a Mančić osvaja drugo mesto na istom krosu za mlađe pionire pa drugo mesto za reprezentaciju Vojvodine na 800 metara. Zatim na internacionalnom mitingu

osvaja prvo mesto takođe na 800 metara.

Dobili ste i novog trenera?

- Od ove godine dirigentsku palicu naš otac je predao jednom od najpoznatijih srpskih trenera Mile Ugren koji je takođe Starčevac. Očevo obrazloženje je bilo da on više nema šta da nas nauči. Prevazišli smo sve što je trebalo i došao je trenutak da nas profesionalac uzme pod svoje. Mile će se odlaskom u penziju vratiti u Starčevo tako da će verovatno doprineti popularizaciji ovog sporta u našem mestu.

Koliko je po vašem mišljenju popularna atletika u našem mestu?

- Smatramo da nije preterano popularna. Postoji jedan određen broj ljudi koji se atletikom bavi rekreativno ali nam nikada nije bilo jasno zašto trče u kasnim večernjim satima! Kao da ih je sramota zbog toga, izgleda da im je glupo da ih neko vidi. Mi smo redovni na starčevačkom stadionu u pred večernjim satima. Neka dođu i naučicemo ih nekim osnovnim pravilima. Možemo i zajedno da treniramo jer atletika nije samo trčanje, ima dosta toga da se nauči pre nego što čovek potrči.

Konačno ste došli do ostvarenja cilja?

- Cilj je ostvaren 15. maja u Dimitrovgradu kada je Miloš osvojio drugo mesto na planinskom trčanju za seniore i izabran za tim reprenzetacije Srbije. U toku su pripreme za takmičenje 12. juna u prvenstvu Balkana i 10. jula u prvenstvu Evrope u Turskoj. Tokom ove godine smo timski ostvarili puno rezultata, "Dinamo" je proglašen za najbolji atletski klub u Vojvodini, a ja sam osvojio drugo mesto na Novosadskom maratonu i pobedio na prvenstvu Vojvodine. U istoj trci Marko je uzeo treće mesto a Mančić 4. mesto. Opet sam osvojio sedmo mesto na Beogradskom polumaratonu 17 aprila, sezona još traje a biće i još rezultata.

Kakvi su vam planovi za budućnost?

- Planovi su da "izguramo" bar jednog od nas u sam vrh atletike. Mota nam se po glavi ideja da jednog dana otvorimo atletski klub u Starčevu. Puno stvari treba da se uradi da bi smo to uspeli ali nadamo se da kada bude došao Mile Ugren u Starčevo dobićemo podršku i pomoć od profesionalca da istrajemo. Atletika bi trebala da se popularizuje u Osnovnoj školi jer su deca ta koja treba da naprave veće rezultate od nas a dok ne dođe to vreme mi će mo im postaviti vrlo visoke standarde.